

תשורה

סיפורים, יומנים, מכתבים,
תמונות ומאמרים בפרסום ראשון

שמחת הנישואין של
הרה"ת מנחם מענדל וחנה מנחה שיחיו
ליפסקעד
כ"ד סיון ה'תשפ"ו
תהא שנת פרוחנו ונאולתנו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תשורה

סיפורים, יומנים, מכתבים,
תמונות ומאמרים בפרסום ראשון

שמחת הנישואין של
הרה"ת מנחם מענדל וחנה מנחה שיחיו
ליפסקעד
כ"ד סיון ה'תשפ"ו
תרא שנת פרוחנו ונאלחנו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

בשבת והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **מנחם מענדל שיחי** עם ב"ג הכלה המהוללה מרת **חנה מנוחה תחי**.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרנו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחי בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הגנו מתכבדים להגיש בפני ידידנו ומכרנו המשתתפים בשמחתנו 'תשורה' זו:

שער מכתבים ובו מכתבים מאת כ"ק אד"ש מה"מ לזקני החתן והכלה, מכתב ללידת סב החתן הרב יוסף יצחק וולוסוב, מתפרסם כאן לראשונה.

שער כתבי קודש ובו:

הנחה בפרסום ראשון ממאמר ד"ה "לדוד השם" ש"פ תבא ח"י אלול תשכ"ג, הנחת סב החתן הרב חיים שלום דובער שי' ליפסקער'.

צילום הנחת מאמר ד"ה "והיה באכלכם" שבת מברכים תמוז תשכ"ג, הנחת סב החתן הרב חשד"ב שיחי ליפסקער'.

שער סיפורים ובו יו"ד סיפורים מרבותינו נשיאנו, ממחברת שנמצאה בארכיון סב החתן הרב חשד"ב ליפסקער. ככל הנראה אינה העתקה שכתב בעצמו.

פרסום ראשון: ב' תמונות כ"ק אד"ש מה"מ בפרסום ראשון (כנראה מקיץ תשמ"ט בעת יציאתו למקוה).

תודתנו כפולה להת' הנעלה ישראל ארי' ליב פיזם שי' על השתדלותו והתמסרותו בליקוט ועריכת תוכן תשורה זו, תהא משכורתו שלימה מן השמים.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ועוד והוא העיקר השמחה העיקרית ד"שמחת עולם על ראשם" הנישואין דקודשא בריך הוא וכנסת ישראל בהתגלותו המיידית של אבינו האמיתי הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מיד עתה ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משפחת ליפסקער, משפחת פיזם

כ"ד סיון ה'תשפ"ו, ימות המשיח. כפר חב"ד ב', אה"ק

(1) תודתנו נתונה למכון להפצת תורתו של משיח על הסיוע בעריכת המאמר.

(2) בהשגח"פ התפרסם מאמר זה בימים האחרונים, ולחכיבוטא דמלתא מתפרסם כאן צילום ההנחה.

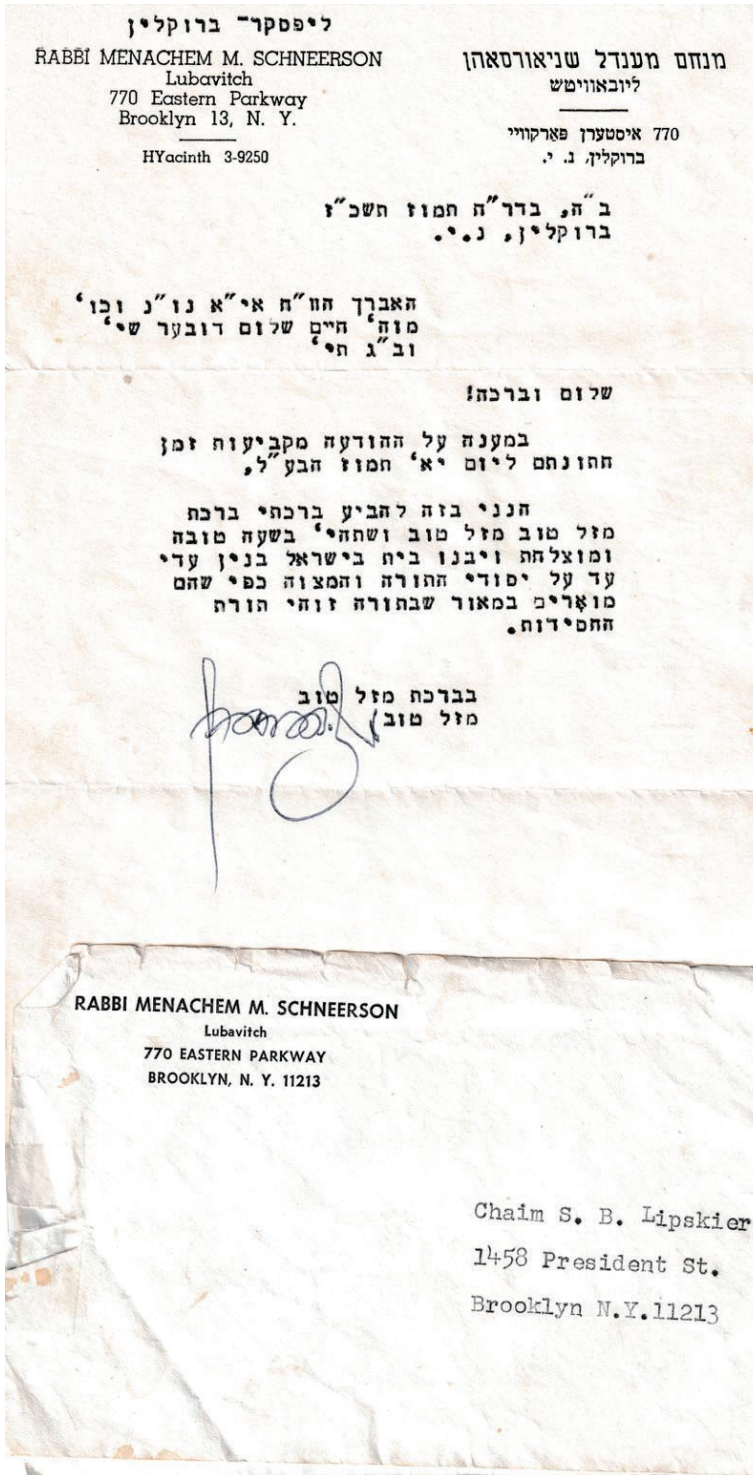
תוכן העניינים

7	שער מכתבים
15	שער כתבי קודש
23	שער סיפורים
32	תמונות בפרסום ראשון

שער מכתבים

ליפסקר - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, בדר"ה תמוז תשכ"ז
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מו"ה חיים שלום דובער שי'
וב"ג הי' הי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעה זמן
החונתם ליום יא' תמוז הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכה
מזל טוב מזל טוב ושההי' בשעה טובה
ומוצלחה ויבנו בית בישראל בנין עדי
עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם
מואריכי במאור שבתורה זוהי הורה
החסידוה.

בברכה מזל טוב
מזל טוב

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y. 11213

Chaim S. B. Lipskier
1458 President St.
Brooklyn N.Y. 11213

ליפסקער -

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ו' מ"ה תשמ"א
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה" היים שלום דובער שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות יום הולדת השלישי של בנם יהודא שי', הנה מועתק לקמן קטע ממכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בנוגע למנהג ישראל זה. ויה"ר מהשי"ת שיגדלו ביחד עם זוג' תי' לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

בברכה

וז"ל כ"ק מו"ח אדמו"ר.

..... ובדבר גזיזת השערות - אפשערעניש - הוא דבר גדול במנהג ישראל ועיקרו הוא בהחינוך דהשארת פיאות הראש, ומיום הגזיזת והנהחת הפיאות של הראש, נהגו להדר להרגיל את החינוך בענין נשיאת ט"ק וברכות השחר וברכת המזון וק"ש שעל המטה. והשי"ת יהי' בעזרת שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך פרנסה בהרחבה ובמנוחת הדעת בגשמיות וברוחניות.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליוכאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

בי"ה ד' אייר תשי"ג
ברוקלין.

הרה"ח הו"ח אי"א נוי"נ זכו'
מוה"ר נחום ש"י שו"ב

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, כזו מודיע אשר הכניסו
את בנם הנולד להם למזל טוב, לבריתו של אברהם אבינו
ונקרא שמו בישראל יוסף יצחק ש"י,

הנה יה"ר מהשי"ת שחיי' בשעה טובה
ומוצלחת, ויגדלו ביחד עם זוגתו ובתם מרים-שיחיו -
לחורה ולחופה ולמעשים טובים מחוך הרחבה.

בברכה מזל טוב
[Handwritten signature]

AMERICAN AIR MAIL
NOV 13 1953

פרסום ראשון: מכתב כ"ק אד"ש מה"מ להולדת סב החתן השליח הרה"ח ר' יוסף יצחק וולוסוב שיחיי, כולל ניסוח מיוחד ונדיר: "ביחד עם זוגתו ובתם מרים"

ולטוב- ברוקלין
 RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ז' אד"ש תשל"ו
 ברוקלין, נ. י.

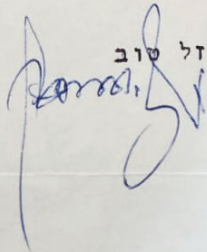
האברך הווי"ח אי"א נו"נ וכו'
 מוה' יוסף יצחק שלי'
 וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
 ליום כג' אד"ש הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב
 מזל טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
 בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
 כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
 מזל טוב

פוזם - ק. מוצקין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

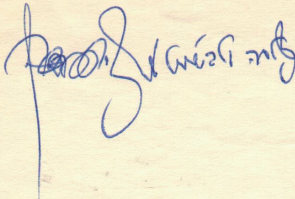
מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה יגאל שי

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכה, לו ולכל אשר לו, ברכה כחיבה
וחתימה טובה לשנה טובה ומחוקה בגשמיים
וברוחניים.
מכ' נתקבל.

ברכת ר' יגאל ופנימ'ל

אוסישקין 20 ק. מוצקין

פיזם - חיפה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn, N. Y. 11213

493-9250

מחזם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 אימפערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ו' מנ"א תשמ"א
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מוה' יגאל שי'

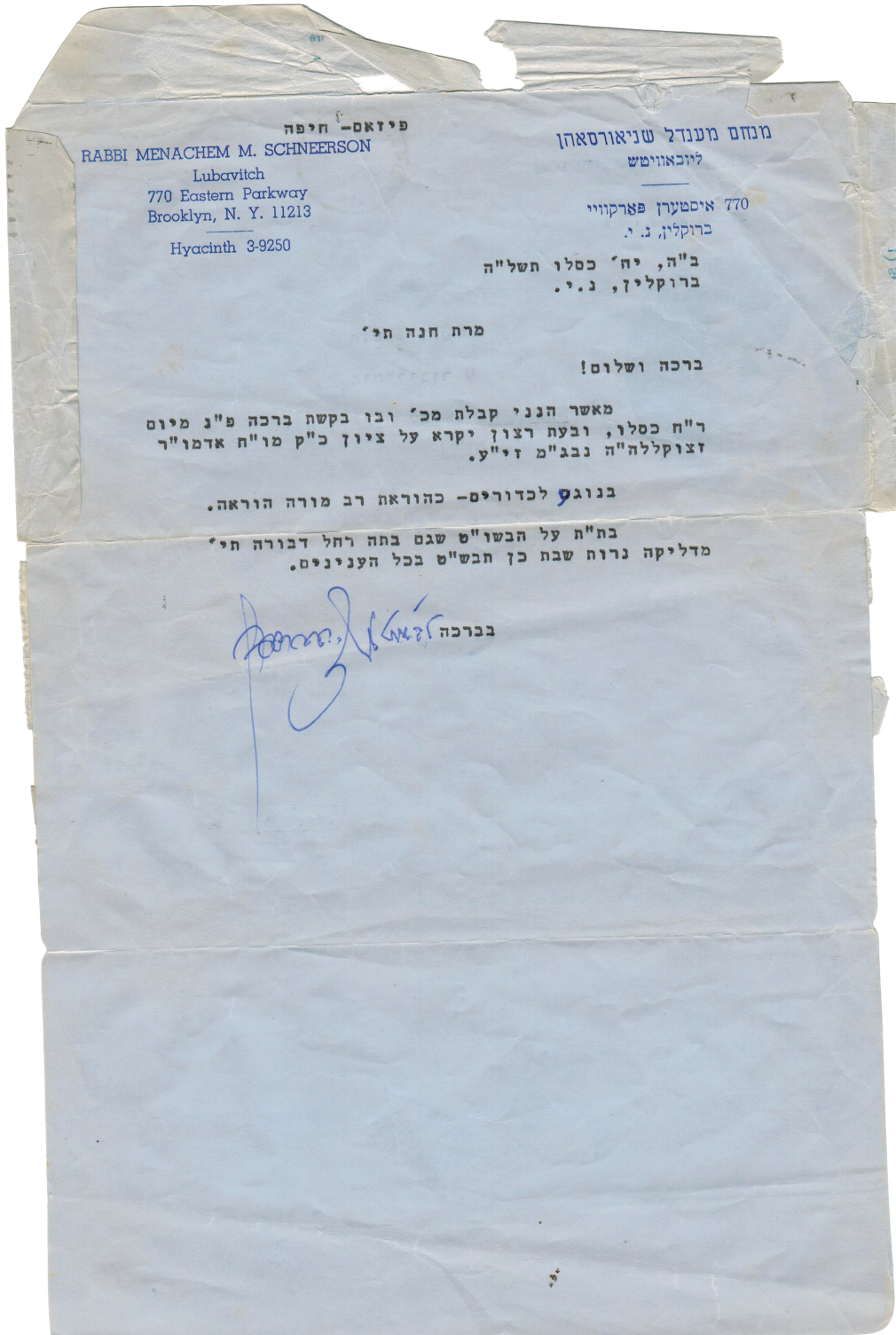
שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן
למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו
של אברהם אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן
יכניסוהו לחורה ולחצפה ולמעשים טובים,
ויגדלו ביחד עם זוג' תי' מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ לזקנת הכלה, השליחה מרת חנה פיוס ע"ה
 כולל הוספה בכת"ק: לבשו"ט [לבשורות טובות]

בס"ד. ש"פ תבוא, ח"י אלול ה'תשכ"ג

הנחה בלתי מוגה

לדוד הוי' אורי וישעי¹, ומפרש הצ"צ ברשימותיו על תהילים עה"פ², שאורי קאי על תורה כמ"ש³ ותורה אור, וישעי קאי על מצוות שהם נקראים בגדי ישע⁴, שהמצוות הם לבושים.

וישנו מאמר מאדמו"ר הזקן⁵, שהאי שנה הוא שנת המאה וחמישים להסתלקות-הילולא שלו, ומתחיל, להבין ההפרש שבין תורה ומצוות, כתיב⁶ והחכמה מאין תמצא, שהחכמה אינה אין רק שהיא נמצאת מאין, וכמ"ש⁷ היש⁸ הוי' בקרבינו אם אין⁹ דמשמע שבחינת הוי' דחכמה אינו בחינת אין כו'. והענין כי אין הוא בחינת עצמי' הכתר המרומם לבדו ונקרא בלי מהות ולכך נקרא אין. מה שאין כן החכמה היא בחינת גילוי אלא שהיא גילוי האיך וזהו מאין תמצא ר"ל מציאות האיך שבא לידי גילוי ולכך נקראת כח מ"ה⁹ הוא בחינת מהות כו'. מה שאין כן הכתר הוא בחינת אין כנ"ל להיותו בבחינת העלם, ועל כן נקרא כתר שהוא מלשון כותרת שהוא ענין מקיף לפי שאינו בבחינת התחלקות מה שאין כן האור פנימי בא בהתחלקות לפי ערך הכלי שהוא². וכמשל חיות הנפש שבאיברי הגוף שהיא מתצמצמת לפי מזג ותכונת האברים, השכל שורה במוח כו', מה שאין כן הלבוש הוא שוה ומשוה שהרי יכולים לכסות הראש והרגל, וכך בחינת חכמה להיותה באה בבחינת אור פנימי באה בהתחלקות ח"ן כו', וע"כ התורה נקרא מזון¹⁰ כמו המזון על דרך משל שנכנס בבחינת אור פנימי ובא בהתחלקות שנכנס לאצטומכא דוקא

(א) ראה זח"ג קנח, ב. לקו"ת דברים נה, א.

(ב) אולי צ"ל: הכלי שלו.

(ג) ראה ג"כ תניא פ"ה.

אדה"ז שם. במאמרי אדה"ז באו בשולי הגיליון מ"מ מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכאן ניתוספו עוד מראי מקומות. כדי להבדיל בין הערות המו"ל להערות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, באו הערות הנ"ל בנפרד, ומסומנות באותיות. המו"ל.

(8) בשלח יז, ז.

(9) זח"ג (רע"מ) כה, א. לד, א. תניא פי"ח-יט.

ובכ"מ.

(1) תהלים כז, א.

(2) אדה"ת לתהלים (יהל אור) ע' צר-צז.

(3) משלי ו, כג.

(4) ישעי' סא, י.

(5) מאמרי אדה"ז תקס"ח ח"ב ע' תרחצ ואילך (נדפס גם ב"קונטרס מאמרי חודש אלול ה'תשכ"ג).

(6) איוב כח, יב.

(7) מכאן עד סוף הסעיף – נעתק ממאמרי

ובשיעור וקצבה כו', מה שאין כן הכתר הוא מקיף לכל האצילות בשוה. וזהו ענין שרש התורה ומצות כי הנה מבואר במשנת חסידים דג"פ¹ דנצח והוד דעתיק מתלבשים ביי"ג חיוורתא דאריך אנפין והם מתלבשים בתרי"ג ארחין (וממקום הפנוי¹⁰ שבין שער לשער) ומשם מקבלים או"א כו'. כי הנה בחינת אצילות אף על פי שהוא אלקות והוא מקור בלבד לבריאה, מכל מקום אחרי היותו שרש ומקור להסתעפות בע"ג על ידי ריבוי השתלשלות דאבי"ע אינו בערך העצמי כו', עד שאינו מקבל רק מבחינת שערות בחינת חיצוני כמשל השערה שבהחתך השערה לא יכאב לו לפי שאינה מעצמי המוח כי ניקב המוח טריפה¹⁰ רק שיש לה בחינת יניקה בלבד כו', וכמו שנאמר במשה¹¹ ואצלתי מן הרוח ונתתי על ע' הזקנים שלהיות ע' הזקנים היו נמוכים הרבה במדרגה מבחינת משה ונק' בחי' אצילות כו'. וזהו ענין המצות שהם בחינת רצון העליון בחינת חיוורתא והתורה היא בחינת חכמה גילוי השערות כו'. וזהו ענין הטלית וציצית¹² כי הטלית הוא מבחינת לובן העליון שהם י"ג חיוורתא דאריך אנפין ולכך הוא מצמר כבשים כי ידוע בענין הכבשים שהכ"ף מורה על בחינת כתר והשי"ן רומז לבחינת חג"ת דא"א, והב' הוא בחינת חו"ב בחכמה יבנה בית¹² כו' ובחינת כבש היינו בחינת ג' קוין בז"א שלמטה מאריך אנפין. וז"ש¹³ והכשבים הפריד יעקב כו', ועל ידי הקרבנות הם מתעלים במקורם ושרשם כי הקרבנות מפני ארי¹⁴ מפני שור¹⁴ הוא מה שנופל בשבירה שעל ידי הקרבן מתעלה במקורו שם ס"ג שלפני השבירה בחינת עקודים כו'. וזהו נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים¹⁵. אך להבין למה עשה בחינת תהו בכדי שאחר כך יהי בחי' עליות לא יהא לא כו', אך זהו ענין המצות גזירות המלך בלי טעם שכך עלה ברצונו בלי שום טעם, והיינו בבחינת עצמית הכתר ושם שרש הטלית פריסא דמלכא¹⁶ בחינת לבוש ומקיף, אבל הציצית

ד) כנראה הכוונה למס' אריך ספ"ד וא"כ צ"ל: דד"פ.

ה) צע"ק.

ו) בארוכה בלקו"ת ס"פ שלח. ובכ"מ.

ז) לקו"ת אמור לט, א.

15) תנחומא נשא טז. בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפ"ו.

16) ראה זהו ח"ב צו, ב. ח"ג קכ, ב. תקו"ז ת"ו (כב, סע"א). תכ"א (נה, ב). תו"א שמות נג, ד. לקו"ת שלח מז, סע"ב. וראה הנסמן במאמרי אדה"ז על פרשיות התורה והמועדים ח"ב לע' תרמא (ע' תתקנא).

10) חולין מב, א (במשנה). רמב"ם הל' שחיטה פ"ו א"א. טושו"ע יו"ד סל"א ס"א.

11) בהעלותך יא, יז.

12) משלי כד, ג.

13) ויצא ל, מ.

14) יחזקאל א, י.

הם בחינת שערות כי לכך הם ל"ב חוטיין כנגד בחינת הוי' אד' שבד' מוחין חב"ד והדעת מתחלק לחו"ג כו', שהוא בחינת גילוי השערות להיות מקורות לחו"ב שהם בחינת תורה והוא ענין הכנף מין כנף¹⁷ כי גם השערות נמשכים מי"ג חיוורתא כו'. וזהו שפעמים משמע שהמצוות יותר גבוהים ונעלים מהתורה לפי שבשרשן הם יותר נעלים שהן מבחינת עצמית הכתר, אבל מכל מקום למטה התורה יותר נעלה לפי שהוא בחינת גילוי הטעם שבמצוה. ועל כן נקראו המצוות אבריין דמלכא¹⁸, כי כמו האבר שאף שהוא מבחינת חכמה כי אופן העשי' שביד וההליכה שברגל הוא על ידי השכל, אבל מכל מקום עיקר הפועל הוא הרצון כו'. וכך בחינת המצוות נמשכו למטה ע"י בחינת חכמה שהוא בחינת גילוי טעמי המצוות ומכל מקום שרשן יותר נעלה וכו', וזהו והחכמה¹⁹ תחיה בעליה^ה, כי אף שנקרא הכתר בעלי' דחכמה שהכתר הוא בחינת מקיף מכל מקום החכמה תחי' אותם, וזהו אני' הוי' אלקיכם²⁰ הוי' הוא בחינת חכמה ואלקים הוא בחינת בינה שלעתידי יהי' הוי' בבחינת אלקים לפי שיתגלה בחינה יותר גבוהה²¹ וכו' ת' עלמין דכסופא²² ד' מאות איש²³ וכו' והי' הוי' לי לאלקים²⁴, וזהו למען תזכרו²⁵ ועשיתם אתם²⁶ אתם כתיב, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים²⁰ הוא בחינת בינה שנקרא מיצר ים²⁷, מי מדד²⁸ כו'.

ונמצא שיש מעלה בתורה, מאחר שאומר והחכמה תחי', ואפילו בשרשי המצוות, אך זה גופא מתגלה ע"י התורה, היינו שתורה לומדת האיך לעשות את המצוות, היינו מעלה בתורה, ע"ד שנתבאר (בהתוועדות שבת מברכים אלול²⁹) שתורה מלמדת האיך לעשות תשובה, היינו שלהגיע לכל זה אפשר רק ע"י תורה.

(ח) ראה ג"כ לקו"ת בהעלתך לד, ג. ואתחנן ט, ג.

(ט) ראה בכ"ז תו"א ר"פ ויצא. לקו"ת שלח מט, א ואילך.

(י) ראה תו"א וישלח כד, ג.

(17) שלח טו, לח. מנחות לח, א.

(18) ראה זח"א קע, ב. תקו"ז ת"ל (עד, סע"א).

יעוד.

(19) קהלת ז, יב.

(20) שלח שם, מא.

(21) ראה לקו"ת צו ח, ד. ובכ"מ.

(22) ראה זח"א קכח, ב. רפח, א.

(23) וישלח לב, ז.

(24) ויצא כח, כא.

(25) שלח שם, מ.

(26) שם, לט.

(27) פע"ח שער (כא) חג המצות פ"ז. קה"י ערך

מצרים. ובכ"מ.

(28) ישעי' מ, יב.

(29) שיחת ש"פ ראה שנה זו (שיחות קודש

תשכ"ג ע' 383).

ובנוגע לענינו, ח"י אלול שהבעש"ט ואדמו"ר הזקן כמבואר בשיחה³⁰ הבעש"ט הוא עתיק ואדמו"ר הזקן חכמה, ופנימיות אבא פנימיות עתיק³¹, היא תורת הבעש"ט³², שנה עליו הכתוב לעכב³³, ותובעים שצריך להיות לימוד תורתם, וביחוד בשנה זו שצריך להיות לימוד השולחן ערוך ותניא והמפרשים שעליהם, וכבר יכולים לומר שכבר תבעתי יותר ממאה פעמים, שצריך להיות לימוד התורה עד מיצוי הנפש³⁴, והדרישה של הפצת המעיינות בתקפה עומדת מזמן שגילה משיח תשובה זו³⁵, וזהו דיוק הלשון מעיינותך, דמעיין הוא מים ואין מים אלא תורה³⁶, וצריך להיות בזה הטבילה במי הדעת³⁷, מעל הראש (איבערן קאפ), וזהו ג"כ המבואר בהמשך תרס"ו³⁸ במעלת התורה על מצוות³⁹.

תש"כ (שיחות קודש תש"כ (ברוקלין, תשע"ט) ע' 102 ואילך).
 (34) ל' חז"ל – ספרי ואתחנן ו, ה. הובא באגה"ק ס"א (קב, סע"ב). וראה גם סד"ה והתהלכתי בתוכם תשכ"ב (סה"מ ויקרא ע' סב).
 (35) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחילתו.
 (36) ב"ק יז, א. וש"נ.
 (37) ראה רמב"ם סוף הל' מקוואות.
 (38) ע' תקכח ואילך.
 (39) חסר הסיוס. המו"ל.

(30) סה"ש תרצ"ט ע' 322. תש"ב ריש ע' 19. תש"ה ע' 60. וראה גם סה"ש תרצ"ו ס"ע 141. תרצ"ז ע' 215. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ט ע' תטז.
 (31) ראה פע"ח שער (ז) הק"ש פט"ו. לקו"ת נצבים מט, ד. הערת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בקונטרס לימוד החסידות פ"ג (ע' 6. אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' שלה-ו. ובשינויים קלים – סה"מ ה'ש"ת ע' 49-50). וש"נ.
 (32) אגרות-קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' רנט. נעתק ב"היום יום" בתחלתו.
 (33) פסחים סא, סע"א. וראה שיחת י"ט כסלו

בס"ד ר"פ מד"ה דש"מ תמוז תשכ"ג

והיה באכלכם מלחם הארץ ומסיים ראשית עריסותיכם חלה תרומה שצריך ליתנו להכהן. וידוע הדיוק בזה דלמה צריך לומר מלחם הארץ שזה דבר פשוט ובפרט שהרי אומר כבר בבואכם הרי מובן שזה בארץ כבר. גם צ"ל דמשמע שצ"ל ההפרשה באכלכם והרי צ"ל לפני האכילה והגם שכן הוא הדין שצ"ל קודם אבל למה אומר בלשון שמשמע להיפך. ובעבודת האדם הנה לאחרי האכילה צ"ל ההפרשה דתרומה.

והענין הוא דהנה נתבאר (במאמרים הקודמים?) דיש לחם מן השמים ולחם מן הארץ דלחם מן הארץ הו"ע יח"ת והוא עבודת הבירורים, תנא סידורא דפת נקוט החורש כו' וע"ז אומר שזה עוד אינו מספיק וצ"ל העבודה גם ביח"ע שזהו"ע תרימו תרומה לכהן העלאה ליח"ע. שזהו הענין שנותנו לכהן וכהן אוכל ובעלים מתכפרים.

והנה מבאר אדמוה"ז (שהשנה שנת הק"ן להסתלקות שלו) שיש ב' אכילות אכילת אדם ואכילת מזבח.

וההבדל הוא שאכילת אדם הוא עוד למע' יותר שע"י אכילת מזבח הנה נמשך בחי' ארי' דאכיל קורבנין משא"כ באכילת אדם הנה עי"ז מתסוף גם באדם העליון שעל הכסא שלמע' מחיות שבמרכה ועי"ז נמשך עד להאדם למטה.

וזהו והי' באכלכם מלחם הארץ שזהו"ע עבודת הבירורים ואח"כ הנה חלה תרימו תרומה שזהו"ע העלאה ואח"כ יח"ע ואפי' מי שאינו לעבודה זו הנה עכ"פ צ"ל חיבור יח"ת ויח"ע כמבואר בקו' ע"ח.

והענין דהנה מבואר במאמרים שיש ג' ענינים (מצוות) שניתנו לנשים. נידה, חלה, ונר. והטעם ע"ז מבואר דהיא קלקלה הרביעית דם שזהו הרביעית שהנפש תלוי' בו של כללות העולם ע"כ נצטוותה בענין דם נידה שהו"ע בירור הפסולת שבהדם שנדחה להח"ץ. והיא קלקלה חלתו של עולם ע"כ נצטוותה בחלה וכן בענין נר לפי שקלקלה הענין דויפח באפיו נשמת חיים שנר ה' נשמת אדם. והעיקר מה שנוגע לפרשה זו (שלח) הו"ע היא קלקלה חלתו ש"ע.

והענין דכמו בגשמיות הנה חיוב החלה הוא כשמערבין הקמל במים ונילושה ונעשה עיסה וכמו"כ הוא בענין חלתו ש"ע שגופו הרי נעשה מעפר וזה עוד לא הספיק כ"א הי' ג"כ הענין דואד יעלה מן הארץ שנתערבה ג"כ במים שזהו חלתו של עולם.

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
SLODUN 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, ר"ח סיון, תש"ב
ברוקלין

ידידי ור"ה אי"א מו"ה אלי' שיפאר
שלום וברכה!

במענה על כתבו, יהזק השי"ת את
בריאתו ובריאות זוגתו תחי' ובריאות ילדיהם
לבני' ביתם יהיו ויתן לכלם את פרנסתם בהרחבה.
ההתקשרות האמיתית היא בלימוד
המאמרים והקונטרסים, בהתעוררות אנ"ש שי'
ובהתעוררות האהבה. מנהג החסידים המקושרים
- בכל דור ודור - שהיו קובעים להם זמן מיוחד
מהם שעה ליום או פעם לשבוע, לשתי שבועות
או לחדש, להתעורר בדש"י אהבה למורם ורבים
- פשוט ליעב האב"ק דעם רבי'ן כאהבה מורגשת
בלב כמו אהבה בשירת לאשה ובנים - נוסף על
הזכרון בכל ברכת הסו"ן בהרחמן הוא יברך את
מורנו - ובהתעוררות רגשי אהבה היו מציינים
לעצמם אותם הזמנים שהיו ביחידות או סתמנו
דא"ח או היובעת התעודות, שבאופן הנהגה כזו
היו תמיד מקושרים, והעולה על כולנה היא עבודה
בפועל, כל אחד לפי יכולתו, הן בעצמו והן עם
זולתו.

הדו"ש ומברכו.

לקראת יום הבהיר י"א ניסן, תנש"א,
מענה להת' מרדכי רפאל הכהן פלדמן שכתב
שברצונו לתת מתנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א
שבכל יום יחשוב חמש דקות אודות ההתקשרות
והאהבה שהוא מרגיש לכ"ק אדמו"ר שליט"א,
וההתקשרות והאהבה מכ"ק אדמו"ר שליט"א
אליו:

**אזהע"צ. והזמ"ג להרבות
ב(סיבות ל) שמחה.**

(ליקוט מענות קודש תנש"א מענה רפ)

ר"ד בעת קבלת פנים, יו"ד אלול ה'תשי"א

הנחה בלתי מוגה

ה. עפ"ז י"ל שכן הוא גם בנוגע לענין הנישואין למטה - שההתמסרות דהחתן והכלה
לבנות בית בישראל על יסודי התומ"צ, היא, מצד עצם הנשמה שלמעלה גם מבחי' היחידה.

לכאורה יכולים לשאול: כיצד יכולה להיות העבודה מצד עצם הנשמה - הרי אפילו ריב"ז
לא הי' יודע ("איני יודע") מה נעשה עם עצם הנשמה!?

ההמענה לזה - שענין זה נעשה ע"י ההתקשרות אל הרבי, נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר:
הרבי - עליו נאמר "אנכי עומד בין ה' וביניכם" - הוא (לא ממוצע המפסיק, אלא) ממוצע
המחבר.

- א' החסידים כותב לי במכתב אודות הרבי, שהוא (הרבי) והקב"ה כולא חד.

וכיון שע"י ההתקשרות אל הרבי מתקשר עם העצמות - אזי "יודע" הוא היכן נמצא
העצם.

ומזה מובן שכאשר עומדים לבנות בית בישראל על יסודי התומ"צ (ובהוספה אצל
חסידים:) כפי שהם מוארים במאור שבתורה וזהי תורת החסידות - צריכים להתקשר אל
הרבי עם כל העצם, ועי"ז נעשית המשכת המקיף מבחינה שלמעלה מהגבלות לגמרי,
ובמילא, נמשכת גם למטה בגשמיות, להתברך בכל המצטרך, ועוד יותר מכמו שמתברכים
בעצמם ("נאכמער ווי מ'וינטשט זיך אַליין").

סיפורים אלו העלתה אליהם לפי,
יש אצל הסופרים הם פתח * סיפורים
שונים לפי דעת יבוא". כך שאפשר
אף על העתים.

* שנת א' תת"ש

שער סיפורים

סיפורים מארכיון הרב חשד"ב ליפסקער¹

אדה"ז² נ"ע עת אשר ברח מנאפאלעאן עם ג' מניני' חסידים שבת בעיר זעלווא אצל ר' יצחק זעלווער³ ושבת שם בכבוד גדול ואחר השבת כל מחסורו הי' עליו, וקודם הנסיעה אמר לר"י הנ"ל מה יש לך לשאול מאתי אשיב לך אי"ה הכל על נכון, והוא השיב לו כי בתוך עמו הוא יושב וגם בניו יש לו ב"ה וא"צ מאומה, והלך לבניו וסיפר להם המעשה וא"ל בניו שישאל ממנו שאלה א' איך ראה את האריז"ל בהקיץ או בחלום, והלך לאדמו"ר ושאל אותו, ונודעזע מאד לגלות, לא נצרך זה השאלה ולמה לך לידע זאת ובקש מאתו מחילה אם קשה לו הדבר, עד ששאל אותו מי צוה לך לשאול זאת, והשיב לו כי בניו ציוו לו כן, והוא כאשר הוציא מפיו ששיב לו על כל אשר ישאל הוכרח לספר לו:

ידוע שאצל הה"מ היו ע"ב תלמידים וישבו כולם אצל השלחן כסדר גדלם, ואני כי הייתי הצעיר וישבתי בסוף השלחן נגד הרב, ואנכי תמיד עמדתי וכסאי הי' מופנה, ופעם בעת הדרשה בא איש א' כתואר פני המלך תארו ורב בשנים, בטופליעס וחגור אנפלאות לבנים וישב על כסאי ואנכי נודעזעתי ברעדה עד שאחזתי בכסאי ורעדתי מאד והרב כאשר ראה אותו הסתכל בפניו הקדוש כ"ו [כל זמן] הדרשה והוא ישב ובידיו אחז וממשמש בפיאותיו וזקנו מהשלג שעליהם ונענע בראשו כ"ו הדרשה ועמד מהכסא והלך ואנכי לויתי אותו עד פתח הבית ושם הראה בידו לשוב ושהיתי אצל הפתח שלא יבינו התלמידים, ואחר הדרשה שאלו אותי התלמידים למה קם הרב ב"פ [ב' פעמים] בהדרשה והשבתי שאיני יודע.

(1) בתחילת קובץ הסיפורים מופיע פתק:

"סיפורים אלו העתקתי מאיזה מקום, ושם אצל הסיפורים הי' פתקא שכתב א' הת' שם "סיפורים שונים מקורם בלתי ידוע". כנ' שמשובשים אבל מ"מ העתקתיים".

(2) מופיע בשמעות וסיפורים חלק ג עמ' 155, בשינויי לשון.

(3) היה גביר חב"די, מחסידי אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי, מופיע אודותיו בבית רבי כי היה לו: "מסירות נפש על רבינו בעת מלחמת צרפת".

התולדו יעיו"ס⁴ הי' מקושר להבעש"ט נ"ע שנים הרבה קודם התקרבותו דהה"מ [דהרב המגיד] נ"ע אליו לכן התקנא מה זה שזכה כ"כ יותר מכל תלמידיו, פעם הי' אצל הה"מ וכיבד אותו הכיבוד ליישב את כל החבריא שלו איש על מקומו כ"א [כל אחד] בכבודו והושיב אותם ובא הה"מ וראה אותם שיושבים כתיקונם, ואח"כ ראה התויו"ס שאיש א' הדור בפניו ולבושיו וניכר שהוא גדול מכולם עומד אצל השלחן ואין לו מקום לישב ונכנס אצל הה"מ וא"ל [ואמר לו] מה לעשות אתו, והשיב לו הה"מ אל תתפעל מזה כי האיש א"צ [אין צריך] לשיבתך הוא האר"י הקדוש, וכששמע כך אמר השתא ניחא שגדול כ"כ המז"ל [המגיד ז"ל].

אדמוה"א⁵ בהיותו בצאווס אצל הגאון ר' משה חפץ ז"ל שהי' זקן מאד ועיניו קמו' מראות, שאל אותו הרמ"ח ז"ל בזה"ל האם מכירים אתם את אביכם ז"ל ויען הן, ויען ויאמר אנכי מכירו, כי פ"א באה אלי אשה עגונה וגב"ע [וגביית עדות] מדיינים בידה ובקשה ממני להתירה להנשא וכאשר עיינתי בשרירותא דהאי אתתא ראיתי כי מותרת היא להנשא, אך לאפושי גברא שלחתי לאביכם ג"כ ושיבתתי לעיין בתוס', ויהי בהגיע אלי מכתבו מלאתי חרון אף וכעס ושלחתי לו כי ידעתי מדברי התוס' ואעפ"כ מותרת מדינא, ושיבני עוד הפעם כי נחכה שני שבועות וקצפתי עוד יותר, אך כיון שהתחלתי עמו מה הי' לי לעשות.

בתוך הימים בא אישה אז ידעתי כי ה' אתו ושלחתי אליו להקשות אחרי שע"פ תו' מותרת היתה להנשא א"ע איננה א"א [אשת איש] ואף שבעלה הי' חי הי' מוכרה למות אז כאשר התרתי אחרי כי משפט ה' אמת. ושיבני, אולי לא הי' הגב"ע כראוי א"כ איננה מותרת ע"פ תו', וחקרתי ומצאתי ככל דבריו, עכ"ל [עד כאן לשון] הגאון רמ"ח זצ"ל.

אדמו"ר הצ"צ נ"ע סיפר שבעת דירתו של אדה"ז בליאזני הי' שם שו"ב ר' צבי הירש מחסידי אדמונ"ע, פ"א הביא השו"ב שאלה על ריאה לפני אדמו"ר והכשיר ובחצי הלילה הקיץ אדמונ"ע

(4) הרב יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה.

באחד ממכתבי הבעש"ט שבגניזה החרסונית, הוא מתארו: "קדוש ונורא הוא, ונצמד לי כבן". לאחר הסתלקות הבעש"ט בשנת תק"כ שימשו הרב יעקב יוסף והמגיד ממזריטש כראשי התנועה, כאשר המגיד שימש כמחליפו של הבעש"ט, והרב יעקב יוסף כמחבר הספרים ומקרב היהודים לחסידות. ר' יעקב יוסף נפטר בכ"ד תשרי תקמ"ג.

(5) מופיע בשינויי לשון בליקוטי רשימות ומעשיות, אות י"ג.

(6) [כנראה הכוונה: קהו]

את משרתו וא"ל לך [מרשהי] תיכף אל השו"ב ר"צ ואמור לו שילך תיכף אל הקצב ויאמר לו שהבהמה היא טריפה ואולי מכר הבשר ממנה לבע"ב ילך לכולם לאמר להם כן בלי ישונה, ולילך תיכף ושלא יבוא השו"ב בתחלה אצלו, רק ילך תיכף, ואחרי שיודיעם יבא אצלו ויאמר לו הטעם אך ר"צ הנ"ל נתפעל מאד, ואגב הליכתו בא לחדר אדמו"ר ושאל אותו מה חדשות, והשיב לו לך מהרה והכריז בכל העיר שלא יבוא מזה מכשול ח"ו ואח"כ תבוא אצלי ואגיד לך, והלך תיכף כפקודתו וחזר ובא אצלו,

וסיפר לו אדמו"ר שבאמת ששאלה היא כשירה לכל הדיעות, רק דעה א' היא דעת הש"ך ז"ל להטריף ויחיד ורבים כו', אך יען כי בלילה הזה בא אליו זקן א' עם חצי כובע וכפתורים של כסף בבגדו הוא הש"ך וסיפר לו איך שעליו הקטרוג גדול, כי התו' [התורה] חסה על ממונם של ישראל והורידו אותו ממעלתו בג"ע כמה דרגות, ונשאר הפסק כך: שכאשר יארע בעולם שאלה כזו ויופסק ההלכה כמותו להטריף אזי יעלוהו למעלתו ומדריגתו כמקדם ואחר כמה הפצרות ובקשות פעל אצלי זאת,

ואז הושיבני הש"ך ז"ל שאשיב לכבודם טוב כגמולם, שמעתי שלמע' יש עליכם קטרוג שבשעת הדביקות שלכם בעת התפלה אזי התש"ר [התפילין של ראש] זו ממקומו, אף שהדביקות שלכם יש לו מקום למע' וא"ל אדמו"ר גודל ת"ח⁸ לכם בעד זה

ומאו והלאה הי' נזהר בזה מאד ועשה פוסקע של זה שהי' מריח טאביק ובו הי' רואה תמיד בעת התפלה כידוע.

בסוף ימיו של ההמ"ז [הרב המגיד ז"ל] הי' שלחן של ג' סעודות גם אצל בנו הקדוש וכמה תלמידים היו אצלו ובתוכם גם אדה"ז נ"ע וידוע שבעת היותו במעזריטש לא הי' לו כ"א חלוק א' ובכל עש"ק הי' טובל בנהר והי' רוחץ אותה בעצמו והוא יושב במים עד צוארו וחוזר למודו עד שנתייבש החלוק ובסוף ימי ישיבתו היתה בת הה"מ ז"ל רוחצת לו את החלוק,

ופעם אחר לבוא להקדוש, ובא על דבריו שאומר: יש איש שלמד כל התו' כולה והתחיל לחשוב מראשון ועד אחרון מא"ב עד כל התו' כולה, וגם אין לו אלא חלוק א' ורוחץ אותו בעצמו ומתענה הפסק' מע"ש לע"ש ויש לו מזה איזו הנאה נחשב ג"כ לגרמי'.

סבה⁹ ראשונה בא הה"מ להבעש"ט נ"ע.

(7) אינו ברור]

(8) [כנראה הכוונה: ואמר לו אדמו"ר גודל תשואות חן]

(9) מופיע בגריסא שונה בספר התולדות להרב המגיד עמ' 21

הה"מ הי' קרוב אל הפני יהושע, מקודם שהי' הה"מ אצל הבעש"ט הי' נוסע בכל שנה ושנה לראות עם הפ"י כי נסיעתו לבעדער הי' דרך קראקא והפ"י הי' תובע ממנו תמיד מדוע אינו נוסע להבעש"ט, כי שמע שנותן קמיעות ומומחה הוא מאד וידוע שהה"מ הי' חלוש מאד, והשיב כי יש לו על התנהגו' הבעש"ט ל"ו קושיות ולכן אינו רוצה לנסוע אליו,

ופעם עשה הבעש"ט נסיעתו דרך קראקא ובא לישיבת הפ"י ושלח לו המשרת לומר לו כי איש א' עומד בחוץ ומבקש שיצא אצלו, והפ"י הי' באמצע ענין לכן השיב מי הוא האיש אם נצרך לו יבא אצלי ואנכי לא אצא אליו כי אני עסוק בת"ת דרבים ונסע הבעש"ט לדרכו

וכן הי' בפעם ב' שנסע הבעש"ט דרך קראקא ובחר בזמן שהי' הפ"י בביתו עש"ק ושלח המשרת לביתו להגיד לו כי איש א' אשר הי מקודם זה שנתיים פה מבקש כבודו שיצא אצלו החוצה ובאם שלא ירצה לצאת אזי יאמר לו כי ידרוש אחר השו"ב דמתא כי הוא מאכיל טריפות, ואחר אשר אמר לו להפ"י ויאמן לצאת החוצה ויסע הבעש"ט לדרכו

והפ"י הי' מסופק בדבר השו"ב אחרי ידעו אותו ללמדן ולי"ש [ולירא שמיים], עכ"ז לבו נקפו וקרא להשו"ב, ואחרי חקרו ודרשו היטב התוודה לפניו כי אמת נכון הדבר עשה תועבות בישראל, אז ראה הפ"י כי רוח אלקים תפעם בהאיש אשר בא אליו החוצה, חקר ודרש ומצא כי זה הוא הבעש"ט ונתפעל במאד,

וכאשר בא אליו הה"מ סיפר לו המעשה וכמובן שיש לו רוה"ק לכן גוזר אני עליך שתסע אליו תיכף ובאשר שהפ"י הי' זקן ממנו הרבה הוכרח לשמוע לו ונסע תיכף למעוזבו והמעשה ידוע איך נתקרב להבעש"ט

ואח"ז כאשר התראה עוד הה"מ עם הפ"י שאל אותו הפ"י מה אתה אומר כעת עליו ואם מתורץ לך הקושיות שאמרת, וענה אותו כי הקושי' היו אצלי כי שחשבתני אותו לאיש, אך עתה שראיתיו שאינו כח אנושי מתורצים כל הקושיות.

ידוע כי בעל הנודע ביהודא הי' במחלוקת עם הבעש"ט ובתו היתה נוסעת להבעש"ט בלתי ידיעת אבי'

ופ"א באתה אצלו עם פדיון ובקראו הפדיון באמצע הפדיון אנה אנחה ולקח סכין קטן וחתך הבגד שלו והיא כאשר ראתה המעשה רשמה על הנייר אותו היום והשעה שהי' המעשה והניחה אצלה,

ובעוד כמה שבועות באתה השמועה להנ״ב שהאזה״ח [שהאור החיים] עלה למרום כי הוא הי' גבאי כללי [ממער הרמב״ן¹⁰], והביטה בהרשימה שרשמה שהוא בשעה ההיא שקרע קריעה ונתפעלה מאד ובאתה לאב״י בקובלנא איך תדבר על הבעש״ט הלא כך וכך הי' המעשה, וראיתי אני בעצמי והא לך הרשימה

ורגז עלי' מאד, והתחיל לדבר עליו כמנהגו וכי זו היא תורה, שלא ראה ולא שמע וקרע קריעה,

ובאה השמועה להבעש״ט מדיבורו של הנ״ב, והשיב: שוטה, איך לא אקרע קריעה כי הלא אנכי עמדתי אצל מסתו כשיצאה נשמתו בטהרה, אנכי לא אעשה ח״ו שלא ע״פ תו'.

כשחלה הקדוש הר״א [הרב ר' אברהם] נ״ע בנו של הה״מ עשה פדיון ג״כ הר״ר נחום נ״ע מטשרנוביל וכשבא לטבילת מקוה ויצא מהמקוה שמע ב״ק [בת קול] למה תרצדון הרים גבנוני' ההר חמד אלוקי' וכשבא לביתו אמר אין לנו לצפות עוד לחיי הקדוש כי ה' אוה למושב לו.

הגאון¹¹ ר' [ר]פאל מהמבורג הי' כפוף להגר״א והה״מ נ״ע רצה לקרבו מצד שרש נשמתו,

ופ״א דרש הה״מ בסעוד' ג' דשבת חלוק א' בנגלה בקושיות ותירוצים וכל החברייא בידעם כי לאו אורחא דמר בחילוקים המה ראו כן תמהו,

ולמחר ביום א' א' [אמר] להק' ר' זוסיא מאנעפאליע שיסע לדרכו והוא לתמימותו לא שאלהו אנה ילך ולקח תרמילו וכלי גולה שלו וילך ממלון למלון,

בעת ההיא הגיע' השמועה להג' הרר״פ הנ״ל כי מת הרב דהמבורג ויסע לשם לעמוד על כור המבחיץ אולי יקבלוהו לראש שמה, ומאשר כי מנהג המקום הי' שכל רב טרם ימסרו לו את כסא הרבנות, הי' לו לדרוש ברבים חילוק גדול בנגלה אשר ימצא חן בעיני גאוני העיר, ואם יסתרו בניניו בשום איזה קושי' כי אז ישוב ריקם בפח נפש, ע״ז גם הרר״פ טרם יבוא העירה עמד ללון בדרך במלון בכפר הסמוך לעיר, בדעתו כי אחרי הכינו את הדרשה ישלח צירו¹² העירה להודיע לראשי אלופי העדה כי הוא בא ותלמודו בידו, וכל גדולי ישראל יצאו לקראתו לכבוד התורה, ע״כ ויהי ערב והוא ישב בחדרו להכין הדרוש,

(10) [אינו ברור כ״כ העתקה]

(11) הסיפור מופיע בשינויי לשון קלים בכרם חב״ד ד' (ח״א) עמ' 120, ושם מופיעים ט' נוסחאות לסיפור, וזה נוסח החמישי ומקורו מ״רשימת כת״י לא נודע למי, ובפשטות מדובר על רשימה זו.

(12) [העתקה משובשת, ואולי הכוונה שליח]

וגם הקי' ר' זוסיא הנ"ל הגיע שמה וטרם בא השמש, ומאשר כי במלון לא הי' שום חדר לאורחים מבצעדי החדר אשר התאכסן הרר"פ הנ"ל, לא רצה הבע"ב להניח את הר"ז לכנס להחדר דהרר"פ, בידעו כי הוא הגאון העומד להיות בחיר העדה, ועני כמוהו במקום גדולים לא יעמוד,

ורש"ז עכ"ז דחק ונכנס באמרו כי הגאון הרר"פ לא (פריץ) הנהו ולא יענישו ע"כ עמד על הפתח, ושמע את הרר"פ בחזרו את החילוק בע"פ כדי שיהא שגור על פיו ופתאום נפל הרר"פ במבוכה בקושיא א' בתוס' אשר לרגלה נסתר כל בנינו, עד כי נבהל משומם בראותו כי לריק הי' עמלו,

ויגש אליו רש"ז וישאלהו מדוע הוא מחשה ומשומם, ויבו הר"פ בעיניו להשיב להעני כר"ז ההולך קרוע ובלע כי מה יועיל לו ממהדורי מלי ומסמרטוטי כלימה אך גודל הפצרתו דהר"ז, אמר לו הסוגיא אשר בנה והקושיי הסותרת כל בנינו,

או השיב לו רש"ז כי יש לאל ידו לתרץ זאת הקושיא, אך לא במחיר ולא בכסף כ"א אך בתנאי, כי יתן לו ת"כ [תקיעת קף] באם שישאר לרב בהמבורג יסע לרבו למעזריטש, ומדינא כי כל הנודר ומקבל הנאה אין לו התקה¹³, ע"כ הי' קשה עליו מאד להסכים ע"ז למרות רוח הגר"א רבו, אולם את... בינותו כי נלאה למצוא פתח התירוץ נאום¹⁴ לתת ת"כ לרש"ז ע"ז,

ואז א"ל רש"ז התירוץ, ויאירו עיני הרר"פ, וישאלהו, הלא עליכם שמעתי כי נשגבה מכם צורתא דשמעתתא, ואיככה נפתחו לפניכם שערי אורה ושערי תורה, עד כי השאיתם אותי נפלאות מתורתכם בזה,

וענה לו רש"ז, כי זאת האורה וזאת התורה הוא של רבי ומורי ואנכי שמעתיא ולפני כת"ר סדרתיא,

ע"ז אמר הרר"פ: נוא סיא גוט, סיא גוט,

או הקשה רש"ז עוד קושיא א' ע"ז התירוץ, או נבהל... ונרעש הרר"פ וילך בחדרו אחת הנה ואחת הנה, ובראותו כי נסגרו לפניו תעלומות חכ' לתרץ זאת הקושיא, ויבקשהו להר"ז לתרץ גם זאת, ויעתר אליו גם בזאת...

ותיכף נסע הרר"פ להמבורג ודרש לפני הגאונים והאלופי' דשם את הדרוש כפי אשר שם בפיו רש"ז הנ"ל ובעבור זה מצא חן בעיני כל העדה ויקבלוהו לאלוף לראשם בכבוד גדול,

ויהי בישבו על כסא הרבנות, רעיונו נבוכו, מה לעשות בדבר הת"כ, והחליט ליסע להגר"א להציע לפניו את כל הנעשה, כי בשעת חירום שם... שאז התלקחה אש המחלוקת וירא... לנפשו פן קנאים יפגעו בו ויורידוהו עד לחייו,

ויסע להגר"א ויספר לו את כל המאורע, ושהוא מוכרח לנסוע לקיים הת"כ

[13] (אולי הכוונה: תקנה)

[14] (אולי הכוונה: נאות)

אז ענהו הגר"א כי מרשה הוא לו נסיעתו בתנאי כי מה שיראה ומה שישמע שמה וכל קוץ וכל תנועה קלה ממש, יבוא ויגיד לו האמת לא יוסיף ולא יגרע חלילה, ובפני עשרה אנשים השביעהו, כי במעזריש לא יודע לשום איש מי הוא, כי עליו רק לקיים הת"כ לה...

ויסע ויבא מעזריטשה, וישם מסוה על פניו, והתאכסן במלון הסוחרים, וכשהגיע זמן תפלה הלך להתפלל בהקלויז של הה"מ ועמד בכותל מזרח בטלית מכוסה פניו כ"ז התפלה ואחר התפלה שאל לבני... (- שנסת - ... היכן הוא רבן והראוהו והסתכל מרחוק סדר תפילתם ודביקותם ועבודתם, אשר מעולם לא ראה אופן עבודה כזאת, והוא משתאה מחריש לדעת,

והנה אשה הביאה לפני הה"מ שאלה א' על עוף והתחיל לראות ענין השאלה ויקבץ תלמידיו ויתפלפל עמהם בהענין, ויציע לפניהם ג' שיטות שיטת הרמב"ם, הראב"ד והרי"ף, כי ע"פ זאת הבין כך וע"פ זולתה כך, והוציא דבר לאשורו שהשאלה כשירה, ואח"כ אמר כך קבלתי מרבתי אשר נסתר היינו קבלה, הוא דבר א' עם הנגלה, ע"כ צריך למצוא אלו השיטות וההלכות לדינא גם מדברי קבלה, והראה ג' שיטות בקבלה שיטת החייט ושיטת הרמ"ק ושיטת האריז"ל,

ואח"ז בירר והשווה שיטתם עם הגמ' ע"פ ג' שיטות הנ"ל, ע"פ הנגלה, ויחדיו יהיו תואמים ויאירו אורם כי גם ע"פ הקבלה כשר, אח"ז אמר הה"מ פה יש הר"פ מהאמבורג נקרא אותו ונשאל את פיו איך יפסוק הוא,

ובא הר"פ תיכף לפניהם, וישאלהו המגיד השמעת השאלה? וא"ל שמעתי. ואיך דעתך להלכה, ויענהו, הלכה ואין מורין כן, כלומר אין אנו יכולים להורות כן כמו כבודם כי חכמת הקבלה נשגבה ממנו ונתפעל מאד, ויסע להגר"א לקיים שבועתו,

ויהי בבואו קרא להעשרה האנשים אשר השביעו לפניהם, ויאמר להם עמדו על רגליכם ושמעו מה שיעיד הר"פ, ואז ענה הר"פ ואמר, דעו לכם, כי לפי ראות עיני ודעתי ושכלי, לא כח אנושי הוא כ"א רוחני והוא שואב רוח"ק במלוא חפניים, ואין לי שום השגה בזה כלל, ומה שראיתי ושמעתי אגיד לכם, וסיפר להם המעשה אות באות, אז תיכף ענה ואמר הגר"א ע"ז, כי השוחד יעוור מאז והלאה לא נסע הר"פ לא למעזריטש בחששו מפני הרדיפות מהמנגדים ולא גם להגר"א לוילנא.

יו"ד.

איש¹⁵ א' מחשוכי בנים ר"ל בא אצל אדה"ז נ"ע ע' [על] בנים, וישלחהו אל הה"ק ר"ש קארלינ' ג"ע [הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער] והבטיחו הר"ש זצ"ל להוליד בנים בתנאי שיתן לו איזה סך כשיוליד בן,

ויהי כבוא האיש לביתו והנה אשתו הרה עוד מקדם אך לא ידע מזה תחלה וכאשר ילדה אשתו לא רצה ליתן להר"ש הנ"ל הסף אשר הבטיח באמרו כי גם קודם ברכת הר"ש נתעברה אשתו

(15) מופיע בשינויי לשון בליקוטי רשימות ומעשיות, אות ט"ז.

ואמר אדה"ז נ"ע כי מחוייב ליתן לו כהבטחתו כי צפה הקב"ה שעתיד הרה"ק הרר"ש להבטיח לו ולכן נתעברה גם מקודם כהמעשה במס' ע"ז דס"ה ע"א רבא אמטי ל"י קורבנא לבר שישך וכו' אתון אית עליכו אימתא דמלכותא כו' אדייטבי אתא פריסקתא דמלכא והש"י הפריסקתא יצא מאת המלך גם קודם שאמר רבא רק שסבב הקב"ה כן בכדי שיבוא בתוך דבריהם וכן הוא כאן ודפח"ח.

(16) [אולי הכוונה: והשליח]

חלק מיומן כ"ד סיון ה'תש"נ, ל"ו שנה

ב-4:50 נסע למקוה. לפני"כ נתן צדקה למזרחי - אליעזר ונחום, וברכם ב"פארט געזונטרהייט...".

ב-5:50 נסע ל"אוהל".

ב-9:30 לערך יצא מה"אוהל", באמצע הדרך התקלקלה המכונית. ניסו לתקנה (עצרו הרבה מאנ"ש וגם מסאטמר) ולא הצליחו כחמש עשר דקות. אז כ"ק אדמו"ר שליט"א עבר למכונית של שפילמאן (שנוסע כל פעם מאחורי כ"ק אדמו"ר שליט"א) וקריגסקי נהג ל-770 עם המכונית של שפילמאן.

ל-770 הגיע ב10:15.

ב-10:25 ירד למנחה מעריב, אחרי מעריב ירד החלק דולרים.

ב-12:30 הגיעה המכונית של כ"ק אדמו"ר שליט"א מה"מוסק".

תמונות
בפרסום
ראשון

ב' תמונות כ"ק אד"ש מה"מ בפרסום ראשון (כנראה מקיץ תשמ"ט, בעת יציאתו למקוה)

מוקדש לזכות
נביא דורנו הוד כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ולזכות
החתן הרה"ת מנחם מענדל
וב"ג מרת חנה מנוחה שיחיו
ליפסקער

ולזכות הוריהם
הרב יהודה ומרים רייזל ליפסקער
וכל משפחתם שיחיו

הרב שמעון יהודה ואילת פיזם
וכל משפחתם שיחיו

ולזכות זקניהם
הרב חיים שלום דובער
ורעייתו מרת חנה שיחיו
ליפסקער

שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לאה"ק
הרב יוסף יצחק ורעייתו מרת פרלה שיחיו
וולוסוב

הר' יעקב מנחם ורעייתו
מרת חסיה יעל שיחיו
צייגר

ולהבחל"ת לז"נ
שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ לקריות
הרב יגאל בן ר' שמעון יהודה ע"ה ורעייתו
מרת חנה ע"ה פיזם
בת ר' יוסף ישראל הכהן הי"ד

אנא צוד יהי' הדנין
דנין עפי עפי עי
יסופי התוכה והאצוה
דחייס אלושריס דפ

חן חן על השתתפותכם בשמחתנו